

ผนวก ก

ประวัติผู้นำ

กรณีศึกษาที่ 1 นายทองมา เปรียบย้ง

นายทองมา เปรียบย้ง เป็นสมาชิกของกลุ่มในปีพ.ศ. 2534 เกิดที่บ้านโดนเลงเหนือ ปีพ.ศ. 2497 อายุ 53 ปี จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 สมาชิกในครอบครัวมีทั้งหมด 5 คน ภรรยาชื่อนางประสพ เปรียบย้ง อายุ 48 ปี มีบุตรจำนวน 3 คน

ช่วงชีวิตในวัยเด็กของนายทองมาหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ออกมาช่วยพ่อแม่ทำงานที่บ้านคือทำนา เลี้ยงควาย เหมือนเด็กคนอื่น ๆ ในชุมชน ทำมาตั้งแต่เด็กจนกระทั่งวัยหนุ่ม พออายุครบบรรพเรียนก็ตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ พอหลังจากเลิกออกมาทำนากับพ่อแม่ ต่อเหมือนเดิม ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ก็ได้ไปสูขนางประสพและได้ย้ายมาอยู่บ้านโดนเลงใต้ (ที่อยู่ในปัจจุบัน) และได้อาศัยอยู่กับพ่อตามแม่ยาย ชีวิตการแต่งงานก็เป็นไปด้วยความราบรื่นมีบุตรด้วยกันสามคน เป็นบุตรหญิงสองคนและบุตรชายหนึ่งคน คนแรกนางสาวกนกวรรณ เปรียบย้ง อายุ 28 ปี ปัจจุบันรับราชการครูอยู่ที่โรงเรียนโนนสมบูรณ์ อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา คนที่สองนายไพบูรณ์ เปรียบย้ง อายุ 27 ปี ศึกษาปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ คนที่สามนางสาวอมรรัตน์ เปรียบย้ง อายุ 19 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ต่อมาปี พ.ศ. 2534 นายทองมาได้แยกครอบครัวออกมาจากเรือนของพ่อตาแม่ยายแต่ก็อยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน นายทองมาเป็นคนขยัน อดออมและเป็นผู้ที่มีใจรักในงานเกษตร รักในการพัฒนาหมู่บ้าน เช่น ในอดีตเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ปัจจุบันเป็นประธานกลุ่มเกษตรธรรมชาติตำบลทอมอ

กรณีศึกษาที่ 2 นายภาคภูมิ อินทร์แป้น

นายภาคภูมิ อินทร์แป้น เกิดเมื่อพ.ศ. 2509 อายุ 41 ปี เกิดที่บ้านโดนเลงใต้ เป็นบุตรคนที่ 3 ของครอบครัวในจำนวนพี่น้อง 3 คน จบการศึกษาในระบบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชีวิตในวัยเด็กของนายภาคภูมิ ตั้งแต่จำความได้เติบโตมาก็เรียนรู้การทำนา ลงไปเล่นคลุกคลีอยู่ในนาตั้งแต่เด็ก ๆ หลังจบการศึกษา ได้ออกมาทำงานช่วยงานพ่อแม่ ทั้งการทำนา การรับจ้างทั่วไปในชุมชน พอโตเป็นหนุ่มอายุ 22 ปี เป็นช่วงวัยรุ่นก็สนใจตามเพื่อนไปทำงาน

ในกรุงเทพฯ ทำงานรับจ้างก่อสร้าง โรงงานหลอมกระทะไฟฟ้า โรงงานตัดด้าย แต่ก็ใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ ได้ 1 ปี และรู้ว่าตัวเองไม่เหมาะกับงานที่ไปรับจ้างคนอื่น เพราะในชีวิตมีเลือดเกษตรกรอย่างเต็มตัว รั้งงานเกษตร และต้องการพัฒนาพื้นที่ผลผลิตของตนเอง

กรณีศึกษาที่ 3 นายรุ่งโรจน์ ขจัดโรคา

นายรุ่งโรจน์ ขจัดโรคา ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่ชุมชนบ้านโดนเลงใต้ เกิดวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2517 อายุ 33 ปี จบการศึกษานอกโรงเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 6 สมาชิกในครอบครัวมีทั้งหมด 4 คน ภรรยาชื่อนางปริญา ขจัดโรคา อายุ 31 ปี มีบุตรจำนวน 2 คน คนแรกเด็กชายพงษ์พันธ์ ขจัดโรคา อายุ 7 ปี เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คนที่สองเด็กหญิงจันทมาส ขจัดโรคา อายุ 3 ปี

ช่วงชีวิตในวัยเด็กของนายรุ่งโรจน์ จะอาศัยอยู่ในชุมชน อยู่กับพ่อแม่ตลอดทำให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชุมชน และชีวิตพ่อแม่ของตนเอง ชีวิตรุ่งโรจน์นั้นได้สัมผัสทุกช่วงของชีวิตถึงแม้จะเป็นผู้นำคนเดียวในกลุ่มที่มีอายุน้อยที่สุด จากการบอกเล่าของนายรุ่งโรจน์ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าชุมชนบ้านโดนเลงแห่งนี้จะมีการเคลื่อนไหวของการพัฒนาเข้าไปในหมู่บ้านข้า ไฟฟ้าเข้ามาในหมู่บ้านในปี พ.ศ. 2525 และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ก็ทยอยเข้ามาในชุมชนแต่ช้ากว่าหมู่บ้านอื่น

กรณีศึกษาที่ 4 นายสำราช ทองเอี่ยม

นายสำราช ทองเอี่ยม ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่ชุมชนบ้านโดนเลงใต้ เกิดปี พ.ศ. 2511 อายุ 39 จบการศึกษา ปวช. สาขาช่างไฟโรงงาน สมาชิกในครอบครัวมีทั้งหมด 4 คน ภรรยาชื่อนางจินตนา ทองเอี่ยม อายุ 34 มีบุตรจำนวน 2 คน คนแรกชื่อเด็กหญิงกฤษฎิศา ทองเอี่ยม อายุ 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คนที่สองชื่อเด็กหญิงจิราภรณ์ ทองเอี่ยม อายุ 11 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นายสำราช เป็นสมาชิกของกลุ่มเกษตรธรรมชาติในปีพ.ศ. 2540

นายสำราช เป็นคนหนึ่งที่ออกจากชุมชนไปทำงานต่างจังหวัด เนื่องจากการทำนาบางปีฝนแล้งมากจึงตัดสินใจทิ้งนาประมาณ 4 ไร่ที่ดำทิ้งเอาไว้และเข้าสู่กทม. เพื่อหางานทำ โดยที่พอถึงเวลาหน้าทำนาก็จะลางานกลับมาบ้านเพื่อช่วยพ่อแม่ทำนาที่บ้าน พอหมดหน้านาก็จะกลับไปทำงานในกรุงเทพฯ เหมือนเดิม นายสำราชดำรงชีวิตแบบนี้ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2537 เป็นต้นมา

แต่ความคิดความอ่านในการพัฒนาด้านเกษตรยังติดอยู่ในสำนึก เพราะ วิถีชีวิตของนายสำราซ ตั้งแต่เด็กอยู่กับแปลงนาตลอด ใ้ไปนากับพ่อ เล่นน้ำที่นา พบจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็ยังเป็นชีวิตแบบเดิมถ้าช่วงไหนเปิดเทอมก็จะใช้เวลาในวันเสาร์อาทิตย์ช่วยพ่อแม่ทำนา พอวันจันทร์ถึงวันศุกร์ก็จะไปเรียน มีชีวิตอย่างนี้จนจบ ปวช. ก็อยู่ทำนาที่บ้านได้ไม่ถึงปี เกิดเหตุฝนแล้งจึงเข้าหางานทำที่ กทม. ดังที่กล่าวมา พี่สำราซเล่าให้ฟังว่า “ชีวิตเมื่อ 10 ปีก่อนมันไม่เสี่ยงเหมือนทุกวันนี้ เพราะทุกวันนี้ใช้ยาใช้ปุ๋ยเคมีเยอะ แต่เมื่อก่อนเป็นวิถีชีวิตที่น้ำในนาสามารถล้างหน้าได้ ดื่มได้ ลอยทางเกวียนสามารถขุดเป็นบ่อเพื่อที่จะตักน้ำกินได้” นายสำราซใช้ชีวิตในกทม.ได้ประมาณ 2-3 ปี เนื่องจากพิษของเศรษฐกิจตกต่ำในปี พ.ศ. 2540 จึงลาออกจากงานและกลับมาใช้ชีวิตที่บ้านและหันมาทำนาอย่างเต็มตัว

กรณีศึกษาที่ 5 นายมิตร บุญทวี

นายมิตร บุญทวี เกิดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2510 เกิดที่บ้านโดนเลงเหนือ จบการศึกษา ปวช. สาขาพืชศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแจ่มจันทร์ บุญทวี อายุ 40 ปี มีบุตรด้วยกันจำนวน 3 คน ได้แก่ นายวิวัฒน์ บุญทวี อายุ 17 ปี เรียนปวช. ปี 2 คนที่สอง เด็กชายชัชวิน บุญทวี อายุ 12 ปี เรียนอยู่ชั้นป.6 คนที่สามเด็กชายนรินทร์ บุญทวี อายุ 7 ปี เรียนอยู่ชั้น ป.1

ชีวิตในวัยเด็กของนายมิตร ก่อนและหลังจบการศึกษาจะทำงานร่วมกับพ่อแม่มาตลอด คืออาชีพทำนา พอจบชั้นมัธยม พ่อของนายมิตรก็กู้เงิน ธ.ก.ส. เพื่อนำมาลงทุนซื้อรถนวดข้าวมาให้ให้นายมิตรรับจ้างแถวหมู่บ้าน นายมิตรเป็นคนที่มีความขยันและมีความคิดที่จะต้องอยู่ในหมู่บ้านและทำการเกษตรนายมิตรจึงใช้ชีวิตส่วนมากอยู่แต่ในชุมชน

นายมิตรเป็นผู้ที่มีใจรักงานชุมชน ได้ใช้เวลาอย่างเต็มที่ถ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ถึงแม้จะไม่ได้เงินตอบแทนใด ๆ เช่น หมอดิน ปศุสัตว์ตำบล